

КУР'АН ЈЕ ИСПРЕД САВРЕМЕНЕ НАУКЕ

القرآن يسبق العلوم الحديثة

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:
Амра Дацић

Рецензија:
Љубица Јовановић

ترجمة:
عمرة داتسيثش
مراجعة:
يوفانوفيتس ليوبيثسا

Кур'ан је испред савремене науке

Кур'ан је књига упуте

Кур'ан није објављен да би подучавао хемији, или грађевини, или медицини, или пољопривреди, или другим наукама које су везане за живот на Земљи, коју је Бог поверио човеку као намеснику на Земљи, након што му је подарио могућност изучавања и стицања знања.

О овим основама Узвишени Бог говори:

**„Читај племенит је Господар твој,
Који поучава перу, Који човека поучава
ономе што не зна.“** (Кур'ан, 96:3-5)

Стога, Кур'ан није искључиво научна књига везана за ове науке. На нама је да у њој пронађемо све научне истине, из свих области претходних наука које се у њој налазе. Али, Кур'ан је објављен као упута

људима у најважнијим људским животним питањима. Он их упућује, упознаје са њиховим Господаром, зашто их је створио, па им објашњава њихову улогу на Земљи. Он их упознаје са тим где ће човек да заврши и шта га очекује након његове смрти. Кур'ан их упућује на најбоље методе на којим ће да изграде своје животе, своје понашање, свој морал и међуљудске односе.

Узвишени Бог је казао:

„Овај Кур'ан води једином Исправном путу.“ (Кур'ан, 17:9)

А Узвишени Бог је казао и следеће:

„О верници одазовите се Аллаху и Посланику кад од вас затражи да чините оно што ће вам живот осигурати.“ (Кур'ан, 7:24)

Кур'ан указује на истине везане за стварање

Онај Који је створио човека и подучио га, Онај Који је објавио Кур'ан и појаснио га, обавестио је и обећао у Својој Књизи да ће људима, а посебно научницима, да открије истину о јасним знаковима који се налазе у овом Кур'ану, како би им то био доказ о истинитости Мухаммедовог, нека су Божији благослов и мир над њим, посланства.

Узвишени Бог је казао:

„Ми ћемо им пружити доказе Наше у просторствима свемирским, а и у њима самим, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је Господар твој о свему обавештен?“ (Кур'ан, 41:53)

Узвишени је казао:

„Они којима је дато знање, добро знају да је оно што ти се објављује од

Господара твога истина и да води на пут Силнога и Хваљеног.“ (Кур'ан, 34:6)

Узвишени је казао:

„Ето, тако Ми подробно излажемо доказе људима који знају.“ (Кур'ан, 7:32)

Обећање се испуњава

Обистинило се Божије обећање. Оно што се испунило у нашем веку, веку свемирских наука, јесте да колико год су напредовала научна открића на свим пољима, толико су се пред људима откривали знакови очигледног стварања који су повећавали људско веровање у њиховог Господара и њиховог Створитеља. Откривена су, такође, нека од значења, јер Кур'ан некад отворено говори, а некад само указује на значење. Тако је одређени одломак остао, објашњавајући или тумачећи, без свог појашњења, због тога што претходници

нису познавали истине о Божијем стварању као и о прецизностима на које тај одломак упућује. Ово је једна врста кур'анске наднаравности (и'цаза), која се јавља у веку астрономије, сведочећи да је Кур'ан Божији говор који обједињује истине, које су човечанству непознате током многобројних векова, а које је Кур'ан потврдио у својим одломцима пре четрнаест векова. То је сведок да овај Кур'ан није написао неписмени човек нити било које људско покољење које још увек живи у великом незнању. Он је дело Онога Који је створио свемир, Онога Који Својим знањем све обухвата. Истину је казао Бог, обраћајући се Своме Веровеснику:

„А ти, заиста, примаш Кур'ан од Мудрога и Свезнајућег!“ (Кур'ан, 27:6)

Јасни одломци претходе наукама у утврђивању постојаних истина.

Пример тога су кур'анске вести о истинама о свемиру, а које нико од људи није знао. Дошло се до научног напретка откривајући истинитост онога о чему нас је Кур'ан обавестио. Примери су многобројни, а неки од њих су следећи:

1. Отцепљење Земље

Учењаци су практично утврдили да се Земља отцепила од небеса. Разилажење међу истраживачима концентрисано је на одређење места на којем се одвојила од небеса. Једно од мишљења је следеће: „Земља се одвојила од Сунца.“ Други кажу: „Одвојила се од звезде.“

Ако је човеку тешко да замисли Земљу делом небеса, онда номад највише има разлога да сумња у овај говор. Узвишени Бог ову је истину о свемиру пренео људима преко човека који не зна

ни да чита ни да пише, још пре четрнаест векова, када му је објављен Кур'ан.

Узвишени Бог је казао:

„Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми искомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? Зар нећете да верујете?“ (Кур'ан, 21:30)

2. Вода и живот

Кур'ански одломак садржава и другу истину, а то је да је течност воде основ за постојање живота. На лицу Земље, осим воде, не постоји ниједна течност која би приближно одговарала животним процесима. Неки истраживачи утврдили су да неке бактерије могу да живе без ваздуха, али апсолутно не могу да живе

без воде. Кур'ански одломак на то указује пре него што је човечанство ишта знало о томе.

Узвишени Бог каже:

„... и да Ми од воде све живо стварамо? Зар нећете да верујете?“
(Кур'ан, 21:30)

Са обзиром да су до ове две истине дошли неверници, прече је да ове речи, као што је у одломку, буду упућене њима, можда буду веровали.

3. Између садржине желуца и крви

Након повременог напредовања науке о анатомији и побољшања микроскопа научници успевају да прате кретање хране у цревима стоке. Истраживали су како се ствара млеко, па су пронашли да кисели ензими претварају

храну у кашасту смесу која се креће кроз црева. Крвне длачице (vlakна) апсорбују растворене хранљиве материје из те смесе, након чега се хранљиве материје крећу кроз крв све док не стигну у млечне жлезде. У млечним жлездама се млечне материје (од којих се ствара млеко) апсорбују из крви, па се ствара млеко које је произашло прво из кашасте смесе у желуцу а затим из крви. Ово је садржај о којем говори одломак:

„Ви имате поуку у стоци: 'Ми вам дајемо да из утроба њених млеко чисто пијете, које настаје од гризина и од крви - укусно онима који га пију.'“
(Кур'ан, 16:66)

4. Као кад чини напор да на небо узлети

Након што је човек успео да полети, да се попне на небеса и да се успне на

више нивое, спознао је да све што се више пење у висине, то се смањује кисеоник и ваздушни притисак, што изазива жестоку тегобу у прсима и потешкоћу у дисању. То је оно о чему Племенити Кур'ан говори тринаест векова пре него што је човек уопште био у могућности да лети.

Узвишени Бог је казао:

„Ономе кога Аллах жели да упути - Он срце његово према Исламу расположи, а ономе кога жели у заблуди да остави - Он срце његово стегне и тегобним учини као кад чини напор да на небо узлети.“ (Кур'ан, 6:125)

Одломак указује на дело због којег човек заслужује да за њега буде кажњен остављањем у заблуди. Пример његовог стања је када нпр. слуша предавање везано за Ислам и осети жестоку тескобу, то стање је попут стања када чини напор да се успне на небеса. Шта човек који не зна

ни да чита ни да пише зна о тој истини о којој само Бог може да нас упозна? Који човек је, тада, могао да се успе на небеса, да ли је имао авион којим је летео?

5. Тмине које се налазе у дубинама мора и валови који их прекривају

Савремена је наука открила да се на дну дубоких мора - која имају много воде (бескрајно дубоко море) - налазе мрачне тмине у којима жива створења живе без апарата за вид, где живе помоћу слуха, а овакве мрачне тмине не налазе се у мору које окружује Арапско полуострво.

Савремена је наука, исто тако, открила да постоји унутрашњи вал који прекрива море, и тај вал је дужи и шири од валова на површини мора.

Истраживачи су успели да сликају овај вал сателитом, а Кур'ан говори о овој истини већ вековима.

Узвишени Бог је казао:

„Или су као тмине над дубоким морем које прекривају валови, све један за другим, изнад којих су облаци, све тмине једне изнад других, прст се пред оком не види - а онај коме Бог не да светло, неће светла ни имати. (Кур'ан, 24:40)

Ове су тмине резултат:

1. велике количине воде јер је то бескрајно дубоко море;
2. унутрашњи вал који одбија зраке и многим од њих не дозвољава пролазак наниже;
3. површински вал који одбија зраке и многим од њих не дозвољава пролазак наниже;

4. облаци прекривају многе зраке и не дозвољавају им пролаз наниже;

То су тмине једне изнад других, а њихови су узрочници једни изнад других.

6. „И планине клиновима начинили“

Клин се забија у земљу како би се учврстио шатор, а тако су својим издизањем планине пробиле еластични слој, који се налази испод каменог слоја који сачињава континенте. У односу на континенте, планине су постале попут клина у односу на шатор. Клин причвршћује шатор делом који се налази у земљи, а тако и планине причвршћују континенте делом који се налази у њиховом еластичном слоју који се налази испод каменог слоја од којег се састоје континенти. Истраживачи су то утврдили 1965. године. Сазнали су да би континенти кружили, да Бог није створио планине као

клинове. Земља би се кретала и подрхтавала испод наших стопала, а Бог нам наводи ову истину у величанственом Кур'ану. Узвишени Бог каже:

„И планине клиновима начинили.“
(Кур'ан, 78:8)

Узвишени је Бог казао:

„Он је по Земљи непомична брда побацио да вас она не потреса.“ (Кур'ан, 16:15)

7. Путовање по земљи да бисмо спознали како је све ни из чега створено

Одређивање научног програма истраживања најважнија је ствар, а овај кур'ански одломак:

„Реци: 'Путујте по свету да видите што је Он ни из чега створио...'" (Кур'ан, 29:20) Одређује нам научни начин за

спознају како је све ни из чега створено, указујући на то да је неопходно да путујемо по земљи истражујући и испитујући и да се спознаја каквоће стварања зауставља на нашем путовању по земљи. У данашње време истраживачи су пронашли да је неопходно да проучавамо узорке планина и да их упоређујемо са различитим слојевима земље, ако желимо да спознамо из чега је настало стварање на Земљи. А ко је о свему овоме обавестио Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, који није знао ни да чита ни да пише.

8." Валови све један за другим"

Све до 1900. године људи су знали само за једну врсту валова и то за оне валове који се налазе на површини мора. Скандинавски морепловци открили су овоме свету истину која је била скривена у

дубинама мора. Та се истина састоји у томе да се у морским дубинама налази друга врста валова која хвата рониоце, као што горњи валови хватају пливаче. Узвишени Бог ову је истину обелоданио преко Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, који није знао ни да чита ни да пише, пре више од четрнаест векова, који целог свог живота није видео море.

Узвишени Бог је казао:

„Или су као тмине над дубоким морем које прекривају валови, све један за другим, изнад којих су облаци, све тмине једне изнад других.“ (Кур'ан, 24:40)

Замисли, како овај одломак говори о овој истини?! Како потврђује да су то слојеви једни изнад других? Откуд Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим, знање о науци о мору о којој

цело човечанство није ништа знало све до пре 76. година!?

9. "У ономе што из земље ниче"

Међу људима било је познато да само код људи и животиња постоји мушки и женски пол, а што се тиче биљака оне су као преостале неживе материје и не могу да се описују као мушки или женски пол. Поред тога што су произвођачи урми – на пример - знали да неће да роде урме ако се не опраше (оплоде) ударањем делова пупољака урме о пупољке друге урме, за њих то није значило ништа друго осим обичај за који је пракса потврдила да доноси корист. Стога у часном хадису налазимо казивање ове врсте: Када је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, прошао поред сународника који су опрашивали урме, забранио им је то, па су они престали и нису негодовали

Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, говорећи: "Биљке су мушког и женског рода и неће да уроде плодом ако се међусобно не оплоде (опраше)." А то је било Посланиково људско знање којим је ускраћено познавање полности саме урме, јер су делови мушког и женског рода неизмерно мали, па је због тога и дошло до те забране. Када је дошло време да се појаве плодови, урме нису дале никаквих плодова, па су отишли код Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, да му се пожале. Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, казао им је: **"Ви боље од мене познајете ствари везане за овај свет"**, тј. ја не познајем ове пољопривредне делатности, а ви то боље знате од мене, и оно што сам казао није било објава од Бога, него људско мишљење. Ако видимо недостатак у Посланиковом, нека су Божији

благослов и мир над њим, људском познавању плодности биљака, то је због тога што је то било нешто непознато код свих људи, све док није дошло до напретка микроскопа и све док није напредовала наука о анатомији биљака. А ово је текст који је дошао у Објави од Онога од Којег не долази оно што је неисправно.

Узвишени Бог је казао:

„Нека је хваљен Онај Који у свему ствара пол; у ономе што из земље ниче, у њима самим, и у ономе што они не знају.“ (Кур'ан, 34:36)

10. "И учинили да на њој све са мером расте"

Људи нису ништа знали о различитом стварању различитих биљака све док наука није напредовала у овом веку и док није открила да се све биљке

састоје од идентичних основних материја: угљеник, кисеоник, водоник, азот, сумпор или фосфор; и неких других различитих материја. Узрок различитости биљака јесте различита заступљеност материја у свакој од њих, као и то да корен сваке биљке из земље узима онолико материја колико јој је тежински тачно одређено. И о овоме Књига говори.

Узвишени Бог је казао:

„Учинили да на њој све са мером расте.“ (Кур'ан, 15:19)

11. "Из њега израста зеленило, а из њега класје густо"

Човечанство задуго није знало како настаје зрневље и плодови, напротив, није знало како настају различити делови биљака. У овоме веку, мислиоци су почели да проучавају како биљке стварају зрневље и плодове, како бисмо, можда,

били у могућности да их опонашамо и производимо храну као што оне производе?! Почели су да проучавају плодове и зрневље како би дошли до скривене тајне, све док нису дошли до резултата који је познат као фотосинтеза или синтеза хлорофила. Пронашли су да се у биљкама налазе мале зелене фабрике (зелени пластиди) које биљкама дају зелену боју.

Из ових фабрика излазе хранљиве материје од којих се стварају плодови и зрневље, као и преостали делови биљака.

Ове "зелене фабрике" настају у биљкама у току њиховог раста, а биљке настају из воде која се налази у њиховом корењу. Ово налазимо у племенитом кур'анском одломку:

„Он воду са неба спушта, па Ми онда чинимо да помоћу ње ничу све врсте биља и да из ничега израста

зеленило, а из њега класје густо, и из палми, из заметка њихових, гроздови које је лако убрати, и вртови лозом засађени, нарочито маслине и шипци, слични и различити. Посматрајте, зато, плодове њихове кад се тек појаве и кад зрију. То је заиста доказ за људе који верују.“ (Кур'ан, 6:99)

Нема ништа чудније од ове Књиге (Кур'ана) која спомиње истину и указује нам на то како ћемо да дођемо до ње, говорећи: **Посматрајте, зато, плодове њихове.** Кад је човек почео да размишља и посматра плодове, дошао је до истине: **То је заиста доказ за људе који верују.**

Замисли ову прецизност у речима Узвишеног: **И да из њега израста зеленило, а из њега класје густо,** то јест да из биља излази зеленило, које је карактеристично по томе да из њега излази класје густо. Овде се говори о зеленилу (хлорофилу), а не о биљкама.

12. "И кунем се часом кад се звезде губе"

Номад који посматра звезде, мисли да су оне близу, и ако би се попео на врх планине, можда би хтео да дохвати звезде, као што је то казао Фараон:

„О Хамане, сагради ми један торањ не бих ли стигао до стаза, до стаза небеских, не бих ли се попео до Мусаовог Бога...“ (Кур'ан, 40:36,37)

Научни напредак открио је удаљеност звезда, а то је оно о чему задуго човек није ништа знао. Сунце је, тако, удаљено око 93 милиона миља, а светлост ову удаљеност пређе за 8 минута, јер је брзина светлости 300 хиљада километара у секунди. Удаљеност између нас и најближе нам звезде, светлост пређе за четири године и три месеца. Од неких звезда светлост путује до нас 340 година, а

од неких путује милионима година! Зар ово откриће није садржано у кур'анском одломку у којем се налази истина која је дуги период времена била непозната?

Узвишени Бог је казао:

„И кунем се часом кад се звезде губе, а то је, да знате, заклетва велика.“
(Кур'ан, 56:75-76)

13. "Из облака величине брда, Он лед спушта"

„Зар не видиш да Аллах разгони облаке, а онда их спаја и једне над друглма гомила, па ти видиш кишу како из њих пада; Он са неба, из облака величине брда, спушта лед, па њиме кога хоће погоди, а кога хоће поштеди - бљесак муње Његове готово да одузме вид.“ (Кур'ан. 24:43)

Тумачење овог одломка препустићемо председнику Одсека за астрономију на Природословном факултету - Универзитет у Каиру, др. Цемалуддину ел-Фендију који каже:

Казао сам студентима: Овај је одломак вредан спомена у склопу научне литературе због свог описа. Прво што смо сазнали од истина везано је за облаке. Неопходно је да то објаснимо научницима на Западу, који су проучавали и истраживали подручје облака и који су дошли до те истине, како би им било јасније, да Кур'ан претходи наукама.

У карактеристике нагомиланих облака убраја се и то да се увис протежу до 15 километара, па чак и више. Стога се и чини, ономе ко их посматра, да су попут огромних планина.

Могућност за развој нагомиланих облака јесте преко ваздушних слојева, чија

температура има огромне разлике. Тако долази до настанка вихора који ствара лед (град). Стога, једино нагомилани облаци могу да стварају лед (град), и ово је истина која нам се тумачи речима Узвишеног Бога:

**„Он са неба, из облака величине
брда, спушта лед.“**

Након што су научници користили радар приликом снимања постепености стварања нагомиланих облака, крајем Другог светског рата, показало се да облаци почињу да се стварају од неколико ћелија или једињења облака које покрећу ваздушне струје. Тако се долази до сазнања да се сједињавају две или више ћелија, зависно од услова, стварајући нагомилане кишне облаке. Иако је човек дошао до ове величанствене научне истине тек у скорије време, налазимо да Кур'ан са лакоћом понавља, говорећи:

„Зар не видиш да Аллах разгони облаке, а онда их спаја и једне над другима гомила.“

Овако нам први део одломка појашњава постепеност стварања нагомиланих облака, а затим се развијају све док не постану попут планина. Тада настаје лед. Није неопходно да лед пада из облака, само зато што је створен, него је могуће да га носи ваздушна струја која се успиње и не спушта ни на које одређено место. Када ослаби ваздушна струја, лед је немилосрдан и као да облаци експлодирају. Ово је тумачење речи Узвишеног Бога: **Па њиме кога хоће погоди, а кога хоће поштеди.**

Најважнија карактеристика падања леда јесте појава грмљавине. По други пут налазимо да само мирни и нагомилани облаци могу да стварају жестоке грмљавине. Гледајући у одломак уочавамо да каже: **Бљесак муње Његове готово да**

одузме вид, то јест, готово да бљесак муње која прати лед (одузме вид), јер је лед најближа именица на коју се односи споменута заменица (Његове муње). Многобројни су одломци који говоре о истинама у свемиру, а научни напредак потврђује истине које се налазе у величанственом Кур'ану. Сваким научним напретком ми изнова откривамо друге одломке, нова научна открића у којим Кур'ан предњачи. Постоје одломци и кур'ански изрази чија истинитост није могла да се разуме све док није дошло до научног напретка, који открива прецизност тог значења као и прецизност кур'анских израза, који указују сваком разумном човеку да је говор Племените Књиге - Божији говор, чије знање све обухвата. Ако неки изрази и значења нису могли да се разумеју, повећањем природних наука дошло се до тога да

човек спозна говор свога Господара који није познавао.

То су следећи примери:

1. Узвишени Бог је казао:

„Затим се небеским висинама упутио док је небо још маглина (дим) било, па њему и Земљи казао: 'Појавите се милом или силом!' 'Појављујемо се драге воље!' - Одговорили су.“ (Кур'ан, 41:11)

Реч маглина (дим) овде значи да су небеса била у облику маглине или дима. Сада научно истраживање потврђује: "Основа Земље и звезданог неба је магла." А магла је израз за гасове за које су се закачиле неке друге чврсте материје које нису као звезде које зраче и светле. Зар дим није најпрецизији опис!?

2. Узвишени Бог је казао:

„Ми смо небо моћи Својом саздали, а Ми, уистину, још неизмерно много можемо.“ (Кур'ан, 51:47)

Савремена астрономија утврдила је да се небеса још увек проширују, било да се ради о непрестаном стварању нових сазвежђа или да се ради о непрестаном удаљавању сазвежђа.

3. Узвишени Бог је казао:

„А небо је дигао. И поставио је равнотежу.“ (Кур'ан 55:7)

Њутн је открио да на небесима постоји савршено прецизни закон који влада небеским телима, а то је закон о гравитацији. Корист ове гравитације међу планетама је у равнотежи међу њима (мизан). Откриће двеју планета Нептун и Плутон сматра се победом над законом који је Њутн открио. Коришћењем равнотеже за гравитацију, астрономи су утврдили положај планете Уран, али

путем телескопа, пронашли су да се њен положај разликује. Тако су астролози дошли до закључка да друга планета својом гравитацијом утиче на Уран. Прорачуном је утврђен положај Нептуна, који се креће на небесима и има одређени утицај на Уран. Тај прорачун је одредио правац у којем је посматран, након напретка средстава за посматрање звезда, у складу са законом о гравитацији. Овом равнотежом омогућено је откриће друге планете Плутона. Да ли је сада разумљиво значење речи Узвишеног Бога:

„А небо је дигао. И поставио је равнотежу!“

4. Узвишени Бог је казао:

„А шта је теже створити: вас или небо? Он га је саздао, а свод његов високо дигао и усавршио. Ноћи његове мрачним, а дане светлим учинио. После тога је Земљу поравнао, из ње је воду и

пашњаке извео, и планине непомичним учинио.“ (Кур'ан, 79:27-31)

У овим су одломцима кур'ански изрази, чију прецизност је открио научни напредак:

а) "Небо. Он га је саздао"

Научни напредак потврдио је да су небеска тела у својој структури попут стена које подупиру једне друге, свако се заснива на другом. Ако би се пореметио ред у једном или више небеских тела, пореметила би се цела њихова структура.

б) "Свод његов је високо дигао"

Човеку није било познато колико су небеса уздигнута све док наука није открила положај неких звезда. Тако смо сазнали да су небеса уздигнута и да нису близу, као што се то мисли.

в) "Ноћи његове мрачним, а дане светлим учинио"

Заиста су Земља, Сунце и звезде биле једно, није се знало за дан ни за ноћ. Након што је дошло до отцепљења, неке планете су почеле да се хладе и круже саме око себе, па су због своје хладноће постале мрачне, а својим кружењем испред Сунца и светлећих звезда издвојио се дан, као што се издвојила и ноћ. Овако нам је постала очигледна прецизност овога израза.

г) "После тога је Земљу простро"

То јест, простро је, да буде одговарајућа за раст биљака, да буде корисна човеку. Реч (деха) прострети у арапском језику има више значења. Она значи: јаје или котрљати се, ваљати се. Очигледно је да је Земља након свог отцепљења почела да кружи и котрља се у својој путањи и још увек се котрља и преврће пловећи у свемиру и по својој путањи. Да ли научна истина налази јаснија значења у речима Узвишеног Бога,

Који каже: „После тога је Земљу поравнао!?”

е) "Из ње је воду извео"

Из Земље излази вода од кише, а још увек неки људи сматрају да кишна вода пада из базена на небесима. Вода из првих мора била је делом Земље, као резултат хемијских процеса који су се десили у току стврдњавања Земљине коре. Ови процеси били су у одговарајућој количини како би се дошло до одговарајуће количине воде.

5. Узвишени Бог је казао:

„И Месецу смо одредили положаје; и он се увек поново враћа као стари савијени палмин прут.“ (Кур'ан, 36:39)

Овај одломак потврђује истину, а то је да је узрок промене Месечевог изгледа сваког месеца, заправо његово мењање одређених положаја, како би се поново

повратио као млад месец, за који одломак каже: „**као савијен палмин прут.**“

6. Узвишени Бог је казао:

„Нека је узвишен Онај Који је на небу сазвежђа створио и у њима дао Светиљку и Месец који сија.“ (Кур'ан, 25:61)

Као и речи Узвишеног:

„Он је Сунце извором светлости учинио, а Месец сјајним, и положаје му одредио - да бисте знали број година и рачунање. Аллах је то мудро створио. Он потанко излаже доказе људима који разумеју.“ (Кур'ан, 10:5)

Узвишени је казао:

„И над њима Месец светлим дао, а Сунце светиљком учинио.“ (Кур'ан, 71:16)

Из претходних одломака уочавамо разлику између Сунчеве и Месечеве

светлости. Сви кур'ански одломци Сунце описују као пламтећу и светлећу светиљку, а Месец не описује као светиљку него као светло које даје светлост. Каква је разлика о којој говоре одломци? Да ли постоји у Кур'ану појашњење ове различитости? Научни је напредак утврдио да је Сунчева светлост сама по себи светиљка, а да Месец не светли сам од себе, него да је обасјан Сунчевом светлошћу.

7. Узвишени Бог је казао:

„И коње, и мазге, и магарце - да их јашете, и као украс - а створиће и оно што не знате.“ (Кур'ан, 16:8)

„Доказ им је и то што потомке њихове у лађама крцатим превозимо и што за њих, сличне њима, стварамо оне на којима се возе.“ (Кур'ан, 34:41,42)

Први одломак говори о томе да постоји нешто друго на чему ће човек да

се вози, што ће да украшава. Створиће то, а људи неће ништа знати о њему. То је врста на којој ће човек да се вози и коју ће да украшава, слична коњима, мазгама и магарцима. Други одломак говори о томе да је Узвишени Бог припремио човеку превозно средство слично крцатој лађи. Ако човек размисли о првим превозним средствима, неће ништа наћи што личи крцатој лађи. Шта је то онда? Научни напредак је дошао до одговора, па смо спознали превозна средства и њихове украсе, поред коња, мазги и магараца. Сазнали смо шта је то што личи тој крцатој лађи. То су: возови, аутобуси, авиони, бродови. Тако смо сазнали на шта се односе речи: **А створиће и оно што не знате**, као и на шта се односе речи: **Сличне њима стварамо**.

Из хадиса Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, у којем каже: **"Оставићете подседлице и**

нећете ићи на њима", видимо да су их савремена путничка средства заменила.

8. Узвишени Бог је казао:

„Он вас ствара у утробама мајки ваших, дајући вам лекове, један за другим, у три тмине. То вам је, ето, Аллах, Господар вас, Његова је власт, нема бога осим Њега, па куда се онда одмећете?“ (Кур'ан, 39:6)

Какве су то три тмине у којим се човек налази у мајчиној утроби, где прелази из стања у стање?

Питање чији је одговор постао познат по прецизности, након напретка у антропологији, након што је дошло до открића да омотач, који се налази око ембриона у мајчиној утроби, није заправо један омотач као што се оком види, него су то заправо три омотача (амнион, хорион-сероза и алантаис) и било који од ових омотача не дозвољава пролазак ни

светлости ни воде ни топлоте. Зар те специфичности тмине не могу да буду те три тмине?

9. Узвишени Бог је казао:

„Зар човек мисли да кости његове нећемо да сакупимо? Хоћемо, Ми можемо поново створити јагодице прстију његових.“ (Кур'ан, 75:3,4)

Јагодице: То су завршеци прстију. Овде значе: Њихово поновно враћање као што су по први пут изгледале. Па шта је теже: Поновно стварање јагодица или костију? На први поглед, ове две ствари су идентичне, али када знамо да сваки човек има различиту шару својих јагодица, које не личе јагодицама ниједног другог човека. Отисци прстију користе се за препознавање особа. Ако знамо ово, онда знамо тајну значења овог одломка која је одавно ишчезла, јер Свезнајући, Онај Који

је о свему обавештен, каже онима који су негирали посланство:

„Зар човек мисли да кости његове нећемо да сакупимо? Хоћемо, Ми можемо поново створити јагодице прстију његових.“ (Кур'ан, 75:3,4)

То јест, у нашој моћи није само сакупљање костију, него и нешто што је веће од тога, што је прецизније, а то је израда јагодица, у ствари, њихово поновно стварање са свим њиховим цртама по којим се сваки појединац разликује. Све до данашњег времена људи нису знали да је поновно стварање јагодица, онаквих какве су биле, теже од сакупљања костију. Нема ли величанственијег Божијег стварања и прецизнијег Божијег говора од овога!

10. Узвишени Бог је казао:

„Распуштенице нека чекају три месечна прања...“ (Кур'ан, 2:228)

То јест, нека чекају да прођу три месечна прања, пре било каквог новог склапања брака. Зашто то није био период једног месечног прања? Или два месечна прања? Француски закон, на пример, о томе каже: "Жена удовица или распуштеница, ако жели нови брак, мора да чека 300 дана од дана смрти мужа или од дана развода, осим ако би се породила пре истека тог времена." Овај период дужи је од девет месеци. Научни напредак је дошао са одговором на ова питања, где лекари кажу: „Месечни циклус се прекида ради трудноће, али у изузетним случајевима, у трудноћи овај циклус може да се јави и два пута, али никако три пута.“ Стога је овај период три месечна прања, а то је тачан, прецизан и одговарајући период за одређење трудноће на основу овог правила - да ли она постоји или не.

11. Узвишени Бог је казао:

„Питају те о месечном прању. Реци: 'То је непријатност.' Зато немојте да имате однос са женама за време месечног прања.“ (Кур'ан, 2:222)

Описујући штетност полног односа са женом у месечном прању, лекар каже: "Интимни однос је забрањен (харам) у време месечног прања, из следећих разлога:

1. Узбуђеност полних делова код жене, приликом односа, у овом периоду изазива прилив крви што узрокује упале материце или јајника или карлице, што веома штети њеном здрављу. Може да дође и до оштећења јајника или јајовода што може да доведе до стерилитета. У данашње време, женино излагање ваздуху (ветру) штети њеним унутрашњим органима, па у њима може да се десити упаљење;

2. Улазак честица месечног прања у унутрашњост мушког полног органа, понекад проузрокује гнојну упалу. Ова упала је слична капавцу, а понекад се ова упала продужи и до семеника оштећујући их, а може да дође и до стерилитета мушкарца.

Зар ово није најпрецизнији израз савршеног Кур'ана:

„Питају те о месечном прању. Реци: 'То је непријатност.' Зато немојте да имате однос са женама за време месечног прања.“

12. Узвишени Бог је казао:

„Мајке нека доје децу своју пуне две године онима које желе да дојење потпуно буде.“ (Кур'ан, 2:233)

У овом одломку се налази позив упућен свим мајкама да доје децу, са

изношењем примера најумеренијег периода дојења. Научни напредак је открио да у дојењу постоји једнака корист и за мајку и за дете. Махмуд Васфи то објашњава речима: "Дететово извлачење млека из мајчиних прса представља неопходност за процес умањења материце (повратак материце у њено природно стање) и материчних контракција које покрећу дојење. Дојењем престаје било какво излевање белог прања до којег долази отварањем постељице и различитих ембрионалних омотача. Поред тога, дојење изазива прекид месечног прања код жене која добро доји дете..."

Речено је и следеће: "Око три четвртине увећаности материце последица је нехајности мајки у вези са дојењем њихове деце..." Такође је утврђено да мајке, које су оболеле од било које врсте желучаних грозница, имају користи у наставку дојења, ако је њихово опште

стање добро. Ту нема никакве штете за њихову децу, јер она долазе до материја које се налазе у млеку на које не утичу обољења мајке.

У многим случајевима дојење користи и мајкама које су физички слабе или које имају недостатак крви. Дојенче се највише окористи мајчиним дојењем. Без сумње, мајчино млеко у потпуности одговара животу детета, јер се његова тежина повећава као и његови састојци, зависно од његових потреба. У млеку се налазе материје које је немогуће наћи у другој храни, осим у мајчином млеку.

Др. Абдулазиз Исмаил каже:

„У овом периоду променила су се медицинска становишта. Лекари су саветовали да се дете доји само девет месеци, а понекад две године. Али, последњи извештај из 1933. године о користи природног дојења за тело и

човека, каже: 'Период дојења мора да буде изнад годину дана, а најбоље је да буде две пуне године.'“

13. Узвишени Бог је казао:

„Реци: 'Ја не видим у овоме што им се објављује да је икоме забрањено јести ма шта друго осим стрви, или крви која истиче, или свињског меса, то је, доиста, погано, или што је као грех заклано у нечије друго, а не у Аллахово име.' А ономе ко буде приморан, али не из жеље, само толико да глад утоли, Господар твој ће, доиста, опростити и милостив бити.'“ (Кур'ан, 6:145)

Овај одломак забрањује конзумирање стрвине, у време у којем су Арапи дозвољавали да се једе, говорећи то илузорно, али делотворно: "Оно што Бог усмрти боље је од онога што ми усмрtimo својим рукама!" Али, Кур'ан то забрањује, а научни напредак нам је открио мудрост

те забране. Човек је сазнао да је тело мртве животиње подложно бактеријама које изазивају трулење, које се природно налазе у цревима животиња. Оне заузимају све делове тела, одмах након смрти, преко крвних и лимфних судова. Неке од ових бактерија, у току свог размножавања, стварају штетне материје, као што се стварају и отровне материје као резултат ослобађања, па чак и након кључања. Поред тога што се зна да се леш ослобађа крви која у себи садржи уринарне материје, опасност се повећава ако је мртва животиња била оболела, па тиме преноси те болести на човека, као што су: туберкулоза, пшенична грозница и друге.

Забрањена је крв која истиче. У току самог изива крви из животиње, она се загади бактеријама које се у њој брзо развијају, јер је то погодно тло за развој бактерија. Исто тако, бела крвна зрнца

губе могућност њиховом супротстављању. Крв је веома склона згрушавању, па чак ако остане њен и најмањи део у желуцу, човек га поврати или избаци, не пробављајући га, преко велике нужде и као црну слузаву материју. У току проласка крви кроз дигестивне канале, она труне и штети телу. Крв носи наш урин и друге различите материје из тела, а то су отпаци и њихово поновно враћање у тело није исправно. Крв, исто тако, у себи носи и друге отрове, па учествује у њиховом ослобађању из тела.

Одломак забрањује и свињско месо. Познато је да конзумирање свињског меса наноси штете, а то су:

1. Онај ко једе свињско месо изложен је оболењу од тракавице. Медицинске књиге потврђују да је ова болест готово постала општа болест у појединим деловима Француске, Немачке и Италије. Ова је болест веома ретка у земљама на

Истоку, због забране конзумирања свињског меса;

2. Онај ко једе свињско месо излаже се опасности да оболи од трихинолосис спиралис (трихиноза) која узрокује јаке болове у човеку, посебно у мишићима. Најважније што се спомиње у вези са овом болешћу јесте да за њу нема лека, из техничких разлога, као што је немогуће овај пропис применити на свињу која није оболела од ове болести из других, такође, техничких разлога. Др. Сероф Бајрон, у свом тексту под називом "Ислам и очување здравља", каже:

„Колико год сам се привикавао на исламски живот, све више су ме изненађивали чудни прописи везани за очување здравља, које је веровесник Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, поставио верницима. Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, строго је водио рачуна о

нечистим стварима: свињама и псима. Чему то? ! Зато што свиња преноси болест (трихинозу) која је веома опасна болест а која је често и смртоносна. Пси преносе опасне црве који уништавају живот онога у чије тело уђу.“

Закључак

Часни Кур'ан је књига упуте за човеков живот и он није техничка или астролошка књига, или књига из хемије. Ми морамо у њему да пронађемо све истине које су везане за ове науке.

Узвишени Бог обећао је да ће људима да покаже Своје знакове у свемирским даљинама и да ће да их упозна са њима. Остварило се обећање у вези са овом научном истином у време научног напретка који је довео до откривања ових истина. Тако су људи спознали истинитост онога што се налази

у Кур'ану, а везано је за њих, како би људи знали да је Кур'ан објављен Божијим знањем и да је он Истина од њиховог Господара.

У ове очигледне истине спадају вести о отцепљивању Земље од небеса, о води као основи живота; о млеку које се узастопно издваја из желучане кесе и крви; о ономе ко се успиње у небеса и осети јаку тескобу у прсима; о две врсте валова у мору, унутрашњем морском валу и валу који се налази на површини мора; о присутности полности код биљака које се развијају сходно складу одређених материја; о хлорофилу и производу, на основу којег настају семенке, зеленој материји која је присутна у биљкама; о величанственом положају звезда, а не онаквом каквом их сматра номад; о нагомиланим облацима који се стварају од разасутих делова који бивају попут планина, као услови за стварање леда;

падање леда није потчињено одређеном географском положају, него се дешава без икаквог ограничења. Постоје кур'ански одломци чије је значење и прецизност израза открио научни напредак, као што су: опис маглине маглom (димом); непрестано проширивање небеса; гравитација која повезује небеска тела и чини их попут грађевина; удаљеност небеса; указивање дана и ноћи након периода у којем се нису указивали; поравнање и котрљање Земље; извођење воде из Земље; вест о поновном јављању Месеца у облику младог месеца чији је узрок његова промена положаја; различитост Сунчеве и Месечеве светлости; вест о превозним средствима која ће да се користи; три тмине којим је ембрион обавијен у мајчиној утроби; мудрост у величанствености јагодица; мудрост одређења периода од три месечна прања за распуштеницу; мудрост описа о

неподношљивости полоног односа са женом која је у месечном циклусу и мудрост у навођењу мајки да доје своју децу у одређењу универзалног периода од две године; мудрост забране конзумирања стрвине, крви која истиче и свињског меса. Све ово што претходи, доказује да је Кур'ан објава од Бога и да није знање неписменог човека који је живео у шестом веку нове ере.

